

Beretning vedr. høring om forskning og erhvervsliv i Danmark

for omfanget af samspillet mellem DtH og omverdenen.

Det er indlysende, at den fondsstøttede forskning er overordentlig vigtig, og at omfanget af fondsstøttet forskning på et institut siger en hel del om instituttets forskningsaktivitet. Det er også vigtigt at bevare og udbygge de forskellige former for samarbejdsaftaler, idet disse byder på særligt rige muligheder for udveksling af ideer og erfaring - ikke mindst fordi samarbejdspartnerne udenfor DtH er betydeligt mere interesserede i projekternes gennemførelse og resultater og kan deltage på en langt mere direkte måde end fonds.

Det er imidlertid også ønskeligt, at omfanget af egentlig kontraktforskning øges. Kontraktforskning indebærer i visse tilfælde fordele, især set fra erhvervslivets side. Det er en nødvendig, men langt fra tilstrækkelig forudsætning for mere aktivitet på dette område, at reglerne for kontraktforskning bedres, så institutterne får større fordel end de nugældende regler giver. Der er heldigvis udsigt til, at dette kan ske i nær fremtid.

Personlige kontakter har hidtil været og vil også fremover være den mest betydningsfulde faktor, når samspil mellem DtH og omverdenen skal initieres og vedligeholdes. Denne faktor er i for høj grad afhængig af tilfældigheder. Der må ske en bedre orientering om mulighederne, så antallet af kontakter ikke begrænses til de få meget initiativrige personer, der i dag driver værket.

En væsentlig forøgelse af samarbejdet mellem DtH og omverdenen kræver udover et bedre informationsarbejde, at begge parter kan se deres klare fordel ved samarbejdet. For et instituts vedkommende vil den væsentligste drivkraft til at søge samarbejde med omverdenen være muligheden for økonomisk støtte til et forskningsprojekt, man er interesseret i, og som passer ind i og supplerer instituttets øvrige forskning. Hvis et instituts samarbejde med omverdenen skal have et rimeligt omfang, er det nødvendigt, at instituttet derigennem kan skaffe midler til at varetage det store arbejde, der for at sikre kontinuitet skal udføres for at formulere forskningsoplæg, ansøgninger og tilbud. Der skal også skaffes midler til at dække omkostninger i forbindelse med projektledelse og administration.

Selv om der ofte skrives meget om ønskeligheden af et udbygget samarbejde mellem DtH og erhvervslivet, er det desværre sjældent, at erhvervsvirksomheden tager initiativet. Når det endelig sker, er der ofte tale om ønsker om hurtig løsning af akutte problemer, hvor virksomheden selv ved mere, fordi DtH ikke har været med fra starten. DtHs ønsker er anvendelse af og støtte til forskning, der ofte mangler år, førend resultaterne er af interesse for erhvervslivet. Da interesserne således i mange tilfælde ikke er sammenfaldende, og udbyttet set fra begge parter side kan forekomme magert, er det ikke underligt, at samarbejdet har så ringe et omfang, selv om begge parter ofte udtrykker interesse for at øge det.

For at løse dette problem kræves en rimelig langsigtet tilrettelæggelse af de erhvervspolitiske vilkår i almindelighed, og især kræves en udbygning af begrebet offentlige udviklingskontrakter placeret i erhvervslivet. Formålet med dette er tvende: For det første skal det give virksomhederne mulighed for på et tidligt tidspunkt at være med i planlægning og udvikling af større offentlige systemer og anlæg, således at man øger den import-konkurrerende virksomhed i Danmark. For det andet vil en større mængde offentligt finansieret forsknings- og udviklingsarbejde i dansk erhvervsliv bringe erhvervslivet op på et niveau, hvor egentligt samarbejde med universiteter og højere læreanstalter er muligt.

Når man taler om forskningssamarbejde, må man gøre sig klart, at den part, der ønsker og har behov for samarbejde, selv må skabe sig en forskningsmæssig placering som startpunkt, således at den tilstræbte udveksling af viden bliver gensidig.

Selv om alle gode kræfter sættes ind på at øge vekselvirkningen mellem DtH og omverdenen indenfor de i dag eksisterende ordninger (fondsstøtte, samarbejdsaftaler og kontraktforskning), vil aktivitetsniveauet forblive relativt beskedent, fordi DtHs institutter har andre opgaver som deres primære formål. Det er muligt, at en større udbygning af samarbejdet kan gennemføres ved oprettelse af nogle selvejende projektinstitutter, der lever i meget nær tilknytning til DtHs institutter, og hvis formål skal være at formidle den ønskede forskningsmæssige kontakt til omverde-